

TENNIS

O surpriză în campionatul de tennis al profesioniștilor

Ilie Ivan a fost învins de Gică Cobzuc

Pe terenurile Politehnice au continuat ieri campionatele profesioniștilor de tennis; interupse alături de cauza ploii, ele au fost re-luate ieri pe un timp favorabil mai mult jecurilor de hockey. Și aici trebuie să subliniem că o parte din viața o poartă organizatorii cari, pe viitor, vor trebui să pucească la organizarea întrecerilor profesionale.

Rezultatele de ieri

In cursul celei de a doua zi a campionatelor profesioniștilor de tennis s-au obținut următoarele rezultate:

DIMINEATA, CATEG. I-a
Marin Bădin — N. Neagu 6-2, 6-0, 6-2.

Ilie Ivan — Nicolae Neagu 6-2, 6-2, 6-3.
Tică Marinescu — Pompei Raita 6-3, 6-0, 6-1.

CATEGORIA II-a
Aurel Bredet — Ștefan Panaitescu 6-2, 6-0.

Aurel Bredet — G. Oprea 6-2, 6-0.
Alfonso Marin — Ilie Ștefănescu 6-6, 6-4.

Pepi Ursan — Tudor Ionescu 6-4, 6-2.
Nicolae Taralungă — M. Constantinescu 6-2, 6-3.

Aurel Bredet — Alfonso Marin 1-6, 6-2, 6-2.
Tudor Ionescu — E. Antonescu 6-4, 5-7, 8-6.

DUPA AMIAZA, CATEG. I-a
Marin Bădin — Pompei Raita 6-0, 6-0, 6-0.

Gică Cobzuc — Ilie Ivan 5-7, 6-2, 6-4, 6-2.

AMANUNTE ASUPRA JOCURILOR

Sortii au hotărât că dimineața, în cadrul primei categorii, Marin Bădin, Ilie Ivan și Tică Marinescu s-au întâlnesc adversari cu care să-și permită punerea la punct a ultimelor amănunte de tehnică și tactică în vederea apropiatei rătăceli dintr-un meci.

M. Bădin întâlnește primul pe N. Neagu. Jocul a fost fără istorie și total lipsit de interes.

Bădin, care se impune aproape cu certitudine campion național profesionist pe anul 1940, a câștigat cum a vrut.

ILIE IVAN LA RAND
Urmează în arenă Ilie Ivan și cu același Neagu. Și povestea e aceeași. Aici doar că Neagu e mai îndrăgăstos și reușește câteva jocuri la fine care set. Cum, însă, cu o floare nu se face primăvară.

Ultima întâlnire a furnizat-o Tică și cu Raita. Citiți cele două meciuri de mai sus și îl veți cunoaște și pe acesta, Raita jucând de astă dată rolul lui Neagu.

Tot dimineața, s-au mai disputat șapte întâlniri pentru campionatul categoriei II-a, ale căror rezultate le-am dat mai sus.

Din întreg lotul de jucători, reținem pe Aurel Bredet, jucător de mare talent care, din trei întâlniri a pierdut nici una. Meritul îl revine d-lui col. Horia Roman care i-a permis să se pregătească.

18 la 0
Nu e football, nici rugby, ci tot tennis.

Intâlnind pe Pompei Raita, Bădin îl învinge cu 6-0, 6-0, 6-0. E oare nevoie să mai adăugăm ceva?

Nu putem să trecem cu vederea excepțional de frumoasa partidă din tre Gică Cobzuc și Ilie Ivan. Pornit în învingător sigur, Ilie, a trebuit să plice steagul în fața unui jucător mai bun.

Acesta e adevărul. Gică a fost mai

imediat, după campionatele amatoare.

Pentru că, în situația de ieri, scopul propagandistic urmărit prin asemenea organizări e complet anihilat, așa cum s'a întâmplat de data aceasta când nu au fost prezenți decât jucătorii.

Să sperăm însă că într-un viitor apropiat, totul se va schimba în bine.

bun decât fostul campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

Jocul a fost foarte interesant și cât se poate de plăcut la vedere.

Au fost momente când am uitat că ne găsim la un meci profesionist, crezându-ne la unul amator. Atât a fost de variat. În primul set, ambii jucători s-au studiat prin joc de fund. În această situație au mers

un decăzut campion național, din toate punctele de vedere. Și a câștigat categoric.

Cobzuc este un mare talent, o speranță ce se realizează pe zi ce trece.

MATCHUL VIETEI MELE...

de LUCIAN POPESCU

„Gazeta Sporturilor” îmi cere să răspund la o chestiune cu adevărat grea pentru mine, cum greea a fost toată cariera mea pugilistică.

Mi se cere, în adevăr, să vorbesc despre matchul vieții mele.

Acei care m-au urmărit de la începutul activității mele pe ring, adică din anul 1927, vor recunoaște că îmi este de greu să separ unele de altele, marile mele satisfacții, care adesea au fost și ale țării întregi.

Patru date importante
Patru date importante sunt, de sigur, în viața mea de boxeur: 7 Iunie 1930, 16 August 1930, 19 Septembrie 1931 și 8 Iunie 1939.

Aceste patru date, corespund celor patru campionate europene în care am triumfat, eucărind, perând, titlul de campion continental în categoriile MUSCA, COCOS și PANA.

În trei din aceste competiții am învins pe deținătorii titlurilor respective: Kid Olive, Carlos Felix și Phil Dolhem. În cea de a patra, în calitate de campion mi-am apărut titlul în fața lui Rene Chalange.

Au mai fost și alte multe date frumoase, cari se găsește înscrise pe palmaresul meu. Matchurile cu: Angelman, Caltaneo, Petit-Biquet, Stegeman, Biron, Gabes, Jakle Brown, Doculescu, Stamate și altele, care constituiesc, de sigur, un buchet de frumoase amintiri.

Despre toate acestea voi vorbi odată pe larg, într-o carte pe care am s-o scriu, atunci când voi găsi că a sosit momentul să abandonez mânușile de box.

Acum trebuie să răspund doar la chestiunea pusă de „Gazeta Sporturilor” și să vă vorbesc despre cel mai important match al carierei mele.

Sunt sigur că cei mai mulți dintre acei care sunt la curent cu boxul și chiar amicul Costin Păun, redactorul „Gazetei Sporturilor” care mi-a pus chestiunea aceasta, se așteaptă să vorbesc despre acea memorabilă seară de 7 Iunie 1930, când am obținut pentru sportul românesc, cea mai semnificativă victorie.

L-am învins de cea mai categorică manieră, depozându-l de titlu.

A fost un match mare... O victorie strălucită.

Dar nu! Nu acesta este matchul vieții mele, deși recunosc alături de toată lumea, importanța pe care matchul cu Olive a avut-o la vremea lui. Și pentru a fi mai bine

înțeles, trebuie să fac aici o mică digresie.

Un campion de box, nu are aceeași situație privilegiată pe care o au campionii de ciclism, tennis, catch, etc.

Unui boxeur i se cere în mod cu totul absurd să câștige toate matchurile ce dispută. I se cere să fie mai mult decât o mașinărie care se strică și ea câteodată. Câte motoare puse la punct, după toate regulile științei și tehnice mecanice, n-au avut într-o zi o pană mai mult sau mai puțin explicabilă!

În primul rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al doilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al treilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al patrulea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al cincilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaselea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaptelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al optulea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al nouălea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al zecelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al unsprezelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al douăzelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al treizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al catorzelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al cincizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șasezelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaptezecilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al optizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

LUCIAN POPESCU

Unui boxeur nu i se iartă nici măcar o eclipsă de formă, fatality chiar și celor mai perfecționate mașini.

Iau ca exemplu un ciclist de clasă, care câștigă un „Tour de France” sau un „Giro d'Italia”. Sau un altul care găsind o pistă de velodrom care se pretează de minune la o tentativă de record și făcând în cercarea pe un timp ideal, — atmosferă dându-și și ea concursul, izbucnind multumită acestor împrejurări favorabile să doboare recordul ori.

Un astfel de campion este un om făcut și nu mai are nevoie să repete cursa cea mare care l-a clasificat vedetă de mare renume.

Oamenii ca: Guerra, Binda, Bartali, Ledu, Magne, Speicher sau Maes, care nu mai sunt nici pe departe, ceea ce au fost, este suficient lădrom încredere, pentru că toate lucrurile să fie vândute, iar publicul să dea năvală să-i vadă.

Nu același lucru este cu un boxeur de clasă, care de îndată ce a pierdut 2-3 matchuri este dat la o parte și se uită tot trecutul lui, ori că ar fi de glorie. Și câtă diferență este între a pierde un match de box, sau unui ciclist sau de tennis!

Am făcut totuși în anii aceștia din urmă multe lucruri interesante deși eram urmărit de ghinion, mai ales în ce privește metacarpierii care s-au fracturat de câteva ori. Am învins totuși câțiva oameni tari din categoria ușoară între care citez pe: Ion Mihail, Stegeman și Tommy Carr. Germanul a ajuns după aceea challenger al lui Orlando, campionul Europei la categoria ușoară.

Vroiam însă cu orice preț să dovedesc celorlalte să bucurau că sunt un om înșușit, cât sunt de greșit. Și de aceea ținta mea era să redevin capion al Europei, deși organizarea acestuia era plină de riscuri și diplită. Cum în România nu se mai putea boxa, m'am dus doi ani la Paris, căutând să boxez și să mă întrez cu oameni cât mai buni. Antras la mânuși cu Al. Brown, care i-a spus într-o zi că voi fi greu bătut, iar Toma Aurel și Weiss, care m'am antrenat de asemenea erau în dificultate față de mine. În Februarie 1939 simteam că țina a revenit în fine completă, că într-o zi Leclerc îmi propune un meci cu Tommy Carr, la Edinburgh. Iapt ar fi trebuit să boxez cu un l de categoria mea, dar cum vresă să vad ce pot, l-am primit pe uși Carr, pe care l-am

înțeles, trebuie să fac aici o mică digresie.

Un campion de box, nu are aceeași situație privilegiată pe care o au campionii de ciclism, tennis, catch, etc.

Unui boxeur i se cere în mod cu totul absurd să câștige toate matchurile ce dispută. I se cere să fie mai mult decât o mașinărie care se strică și ea câteodată. Câte motoare puse la punct, după toate regulile științei și tehnice mecanice, n-au avut într-o zi o pană mai mult sau mai puțin explicabilă!

În primul rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al doilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al treilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al patrulea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al cincilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaselea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaptelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al optulea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al nouălea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al zecelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al unsprezelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al douăzelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al treizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al catorzelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al cincizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șasezelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al șaptezecilea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

În al optizelea rând, trebuie să spun că eu, Lucian Popescu, nu am avut nicăieri o epuizare fizică sau morală care să mă împiedice să câștig toate matchurile pe care mi le-a pus în față viața.

bătut cât se poate de net, câștigând larg toate reprizele.

A doua zi, în trenul care ne răducea la Paris, Leclerc mi-a mărturisit admirația lui și convingerea că căpătase că sunt imbatabil în categoria pană. Am scris imediat o casă despre toate acestea și până la înapoarea mea, matchul cu Dolhem fusese angajat.

Desigur că matchul a fost poate cel mai bun, sau în orice caz unul din cele 3-4 matchuri mai bune făcute de mine. Atât eu, cât și Dolhem, eram siguri de victorie. Adversarul meu era tipul boxeurului european, de mare clasă. Bine legat și destul de desvoltat pentru categoria pană, el mai avea beneficiul vârstei și mai ales al alonjei. Și nici nu era lipsit de inteligență, care este atât de necesară în matchurile de box.

Avantajul rutinei

La toate aceste avantaje ale lui, eu am avut de partea mea tehnica și rutina ringului, care mi-am permis să iau de cele mai multe ori conducerea ostilităților. Am fost cred mai calm și chiar mai prudent ca el, mai ales în primele faze ale luptei, iar în ce privește alonja, știți că eu am pentru cei care posedă un atare avantaj, o armă nevăzătoare în directul de stânga. Așa putea să mă adaug voința pe care o am de a învinge orice s'întâmpla atunci când am de susținut o mare bătălie, cum a fost aceea cu Dolhem.

În primele două reprize l'am lăsat să vadă ce poate, pe adversarul meu și i-am zădărnicit toate atacurile ripostând adeseori cu succes. La finele reprizei a doua nu mai aveam nici un dubiu asupra victoriei mele, pe când Dolhem nu și-a dat seama decât pe la repriza opta că partida este pierdută pentru el. În ultimele 5-6 reprize a făcut tot ce i-a stat în putință să mă lovească cu capul în obraji sau arcade. Nu m'am lăsat lovit însă și l-am pus în dificultate de așa manieră în cât gongul final m'a găsit în mare avantaj.

Henry Hebrans, fost campion al Europei, care a stat în colțul lui Dolhem, a declarat după match că gongul atârnat de categoria mea, că eu și să-l vadă luând contact cu podoaua ringului, tocmă aici... București...

În ce mă privește, cred că am făcut imposibilul spre a dovedi tuturor că am rămas campionul de acum zece ani. Cât este de realizat în box astfel de reveniri, foarte puțin pot să-și dea seama.

Vorbind despre „matchul vieții mele”, am fost nevoit, iubii cititori, să vă vorbesc mai multe despre faptele cari am precedat acest match. Pentru aceasta, vă cer scuze, dar eram oarecum forțat să fac. Pentru că, numai datorită acelor întâmplări, matchul cu Phil Dolhem înseamna pentru mine, reabilitarea sau completa probă. A fost un match crucial în cariera mea... Și eu adevărat, îl pot numi matchul vieții mele...

F. C. NATIONAL convoacă astăzi la ora 8 dim. pe terenul Turda următorii jucători: Puia Popescu, Boghin, Miulescu I, Nedelcu, Cristescu, Ungureanu, Giuglan, Păruțescu, Teodorescu, Mihailescu, Stănescu, Belu, Catana, Drăgănescu, Popescu Ștefan.

VULTURUL DE MARE convoacă pentru astăzi 20 Octombrie 1940, ora 14.30, pe terenul Sportul Municipality, în vederea matchului cu el. Va sustine cu gruparea Băneasa, toți jucătorii.

Se convoacă în mod special Grigore Ion Oae.

SP. STUDENTESC, secția rugby, convoacă pentru astăzi 20 Oct. a. c., pe următorii jucători în vederea matchului cu Victoria: Costescu, Adam, Părcălabescu, Cămenă, Sadoveanu, Diaconu, Teodorescu, Rieckler, Diamandi, Iovănescu, Cosmănescu, Damian, Andrieș, Popa, Dinulescu, Dan Ionescu.

L. P. N. convoacă azi 20 Oct. ora 14.30 pe terenul Ascām (Regie) următorii jucători: Tăușan, Toth, Stoica, Notopol I și II, Barna, Andrei, Văjoiță, Valimăreanu, Tărmănoiu, Marinescu, Median, Mihailescu, Dărciu, Bădulescu și Orlov.